

[Steen Folke]

Det er velkendt, at Shahens regime i Iran bekæmper sine modstandere med stor brutalitet, og at Shahens hemmelige politi ikke alene opererer i selve Iran. Det er oplagt, at de 16 anholdte iranere påføres en meget stor risiko, hvis deres navne på den ene eller anden måde kommer iranske myndigheder i hænde. Det bør derfor være en selvfølge, at danske myndigheder beskytter deres identitet.

Besvarelse (6/1 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Politidirektøren i København har i anledning af sagen oplyst, at de tilbageholdte iranere i overensstemmelse med praksis ved behandlingen af sager mod udlændinge blev gjort bekendt med retten til at rette henvendelse til deres hjemlands repræsentation i Danmark. Ingen af de tilbageholdte ønskede at benytte sig af denne adgang.

I forbindelse med sagens videre behandling afsagdes der af Københavns byret i medfør af retsplejelovens § 31, stk. 3, forbud mod offentlig gengivelse af de tilbageholdtes navne.

Politidirektøren har i tilslutning til det anførte yderligere oplyst, at der ikke til udenlandske myndigheder vil blive givet oplysninger om de tilbageholdte iraneres navne.

Til *justitsministeren (16/12 77)* af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren garantere, at de 16 anholdte iranere – hvis de bliver udvist – ikke udvises til et land, hvorfra de risikerer at blive sendt videre til Iran?«

(Spm. nr. 268).

Begrundelse.

Det forekommer, at de anholdte iraneres demonstration i sig selv var af en sådan karakter, at en udvisning ikke burde komme på tale. Men hvis der alligevel bliver tale om udvisning, er det helt afgørende, at der inden udvisningen indhentes garantier for, at de ikke risikerer at blive sendt videre til Iran. Alle med blot et beskedent kendskab til Shahens regime ved, at de efter deres demonstration i den iranske ambassade i København

vil være i livsfare, hvis de iranske myndigheder får fat i dem.

Besvarelse (9/1 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Efter at statsadvokaten for København den 16. december 1977 havde besluttet, at der ikke skulle rejses tiltale mod de 16 iranere, blev de pågældende af Københavns politi hensat efter udlændingelovens § 8 til foranstaltning for tilsynet med udlændinge (fræmpolitiet) med henblik på afgørelse af spørgsmålet om deres eventuelle udvisning.

Tilsynet traf samme dag beslutning om udvisning af de pågældende efter udlændingelovens § 4, stk. 1, nr. 3, jfr. § 2, stk. 1, nr. 7, med et tilhold om ikke at indfinde sig i Danmark i tiden indtil den 1. juli 1980, idet deres fortsatte tilstedeværelse i Danmark ikke var ønskelig af hensyn til opretholdelsen af ro og orden.

De pågældende fik samme dag i overværelse af deres forsvarer forkyndt udvisningsbeslutningen. Ingen af dem ønskede at påklage afgørelsen til justitsministeriet, jfr. udlændingelovens § 7, stk. 2, og de udrejste derefter samme dag i overensstemmelse med deres eget ønske til de lande, hvorfra de var indrejst, og hvor de havde gyldige opholdstilladelser.

Der er ikke i forbindelse med udsendelsen taget kontakt med myndighederne i andre lande.

Til *handelsministeren (20/12 77)* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Vil ministeren tage initiativ til at hindre Lauritzen-koncernen i at dække sit skibsbehov ved at indgå lejekontrakter på japanske skibe, der indregistreres under bekvemmelighedsflag, hvorved der spilles hasard med beskæftigelsen på koncernens egne danske værfter, og vil ministeren specielt i denne forbindelse overveje at skærpe betingelserne for de store statslige subsidier, koncernen har modtaget via skibskreditfinansieringen, og andre arbejdsgivertilskud, og som har medvirket til, at koncernen har en formue på over 1 mia kr. og et overskud sidste år på 232 mill. kr.?«

(Spm. nr. 269).